

WORKSHEET THỰC HÀNH

Dừng nhồi động cơ, quay vào sửa xe

Tóm tắt giải pháp · đi kèm bài Động cơ F1 lắp vào xe cà tàng

Học rất nhiều mà đời không đổi vì bạn đang lắp động cơ F1 (framework mới) vào một chiếc xe cà tàng (phần cứng cũ). Một trang để dán bàn làm việc.

■ Cái xe và cái động cơ

Cái xe là phần cứng của bạn: niềm tin, thói quen, cách xử lý cảm xúc, cách nói chuyện với chính mình. Nó được hàn từng mảnh suốt 20 đến 40 năm, từ những lần bạn không còn nhớ.

Động cơ F1 là kiến thức mới: sách, chương trình, framework như SMART, OKR, 7 thói quen, GROW, DISC. Học kiến thức thì dễ và có cảm giác đang tiến lên, sửa phần cứng thì đau nên ai cũng né. Khi áp lực thật đến, bạn phản ứng bằng phần cứng chứ không bằng framework, nên xe cũ lại nổi lên.

■ Sửa xe trông như thế nào

Sửa xe là thấy mình đang phản ứng ngay lúc đang phản ứng, kiểu nhận ra "tôi đang gắt với con vì sếp gắt với tôi, không phải vì con sai". Khoảnh khắc đó không đến từ sách, mà từ một người soi gương trong bộ lạc đủ kiên nhẫn chỉ ra cái bạn không tự thấy.

Sửa xe là tháo từng mảng phần cứng cũ ra xem nó được hàn năm bao nhiêu tuổi, ai hàn, giờ còn hợp không, là chấp nhận đi chậm một thời gian để thay khung gầm. Nó không cần thêm kiến thức, mà cần đi sâu vào một cuốn duy nhất cho tới khi nó thành một phần của xe. Xe đã ổn thì một cuốn cũng đủ, xe chưa ổn thì một trăm cuốn cũng vô ích.

■ Một việc tuần này

Ngồi yên ít phút và viết ra một phản ứng cũ của bạn lặp lại nhiều năm, rồi hỏi nó được hàn từ lúc nào:

— *Thắng từ bên trong.*